

at bestille med denne Sag, til at jeg kan have nogen begrundet Mening derom; jeg opgiver imidlertid ikke Haabet om, at det vil være muligt at spare; men naar det ærede Medlem dernæst gjorde opmærksom paa, at denne Besparelse skulde bevirkes for det Første derved, at man ansatte færre faste Skuespillere, saa kan jeg ikke være enig med ham deri. Naar man nemlig ikke kan ansætte faste Skuespillere — det Tidspunkt er jo iøvrigt forberedt og vil komme —, saa vil man blive nødt til at give Skuespillerne en højere aarlig Løn, og det kunde da være muligt, at Facit i Realiteten blev, at der var større Udgift forbunden med denne Ordning end med den nuværende. Det ærede Medlem fremhævede tillige, at der burde være færre Ikke-Kunstnere ved Theatret, og han meente, at en Directeur og en Secretair vilde være tilstrækkelige. Jeg kan ikke følge det ærede Medlem paa det Gebeet, fordi jeg ikke er tilstrækkelig inde i de personelle Forhold; men i ethvert Tilfælde maatte der dog vel være et Contoir med en Casserer og flere andre Bestillingsmænd, som nødvendigtvis ogsaa skulde have Gage, og jeg troer derfor at turde sige, at en Directeur og en Secretair ikke vilde være tilstrækkelige til at varetage Theatrets oeconomicke Forretninger. Dernæst gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at det, der helst burde indskrænkes, var den fattigste af de Kunstarter, der udøves paa Theatret, og han sigtede derved til Balletten; men han omtalte ved Siden deraf med megen Anerkjendelse den Mand, hvis Fortjenester af Theatret Ingen skal være mere villig end jeg til at indrømme, ligesom jeg troer, at Enhver vil indrømme, at det vil være vanstelig at faae ham erstattet, og at det i ethvert Tilfælde vilde være et Saon, hvis Frugterne af hans Virksomhed forsvandt derafra. Jeg troer endnu at burde tilføie, at han har bragt denne Kunst, Balletten, til en saadan Høide, at det vistnok ikke vilde være heldigt, om man nu ganske skulde slaae en Streg over den. Det vil i alt Fald vistnok ikke findes oeconomicke rigtigt at gjøre det, naar man seer hen til, hvorledes Theatret er besøgt, naar der gives Balletter, navnlig de bedste af den Mand's Balletter, der her er omtalt, og sammenligner det med, hvorledes Theatret er

besøgt, naar de bedste af vore Digteres Værker opføres. Skal jeg derfor bedømme det som et Cassespørgsmaal, staaer det for mig tvivlsomt, hvorvidt man bør slaae en Streg over Balletten; men jeg indrømmer, at der er en anden Side af Sagen, hvorpaa mine Bemærkninger ikke finde fuld Anvendelse, nemlig den kunstneriske; men det ærede Medlem henførte jo sine Bemærkninger om Balletten til Contoen: Deconomi. Det ærede Medlem brugte det Udtryk om Balletten, at, saae man nøiere til, havde den spiist op, hvad den havde fortjent; jeg troer imidlertid ikke, at denne Bemærkning holder Stik for en nærmere Undersøgelse. — Jeg kommer nu til det Punkt, hvori jeg bestemt maa modsige det ærede Medlem, og det er i hans Bedømmelse af Theatrets nuværende Chef. Naar han fremførte imod denne Mand, at hans Modersmaal ikke var dansk, saa kan jeg ikke troe, at han for Alvor vil lægge Vægt derpaa. (Ploug: Jo!) Ja, det er mig aldeles uforstaaeligt, thi det forekommer mig, at det, man her skal lægge Vægt paa, er, hvorledes i hans Bestyrelsestid de danske Forfattere ere blevne behandlede paa det kongelige Theater, og navnlig om de der skulde være blevne tilsidefattede, og der maa jeg da paa det Allerbestemteste modsige det ærede Medlem. Jeg troer, at der i den nuværende Chefs Tid er blevet opført fuldt saa mange originale danske Skuespil som under nogen tidligere Chef, og jeg skal som Støtte for denne Paastand gjøre opmærksom paa, at af de 32 reciterende Skuespil, som i denne Session ere blevne opførte, have de 24 været originale danske. At Mandens Modersmaal ikke er Dansk, kan dog vel ikke hindre ham i at være fuldkommen vel stillet til at hævde, hvad der bør hævdes ved det kongelige Theater. Naar det ærede Medlem har sagt, at hans Bestyrelse ikke er kraftig, saa maa jeg ogsaa i saa Henseende modsige ham, og jeg troer, at det vil være vanstelig at godtgjøre en saadan Mening. Det kan vel være, at det ærede Medlem kan paapege enkelte Indbydelser ved Theatret; men jeg gad see den Mand, der kunde stille sig fuldstændig uafhængig under lignende Forhold, og jeg troer, at man med Sandhed kan sige, at Manden træder saa kraftigt op som Theaterchef, som nogen tidli-